

mer gør – stadig væk henvendelser f.eks. fra private udbydere af edb-undervisning, fra motionscentre og fra danseskoler. Disse føler sig faktisk lidt truet på deres levevej.

Jeg tror, at diskussionerne om konkurrenceforvridning også har været fremme før 1995, og jeg synes, at når diskussionerne og argumentationerne stadig væk bliver ved med at komme på bordet, er det vel egentlig et tegn på, at der er et eller andet galt, noget, vi burde få set noget nærmere på.

Jeg mener helt klart, at denne problematik bør tages op. I hvert fald vil vi i Dansk Folkeparti under det kommende udvalgsarbejde gøre det. Det er vel egentlig på tide, at vi får fundet en løsning på disse problemer, gerne en løsning i fællesskab. Jeg vil ikke stå her i dag og helt konkret komme med løsningsmodellen, for jeg mener, at det er noget, vi skal finde i fællesskab under udvalgsarbejdet.

Grundlæggende vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er skeptisk over for, at vi indbyrdes betaler for hinandens fritidsinteresser i forskellige klubber og oplysningsforbund, men man er også nødt til at forholde sig til, at lovgivningen er her, og at der efter vores opfattelse ligger lidt af en opstramning i det her. Men jeg må sige, at det om det konkurrenceforvridende mener jeg er alvorligt, og det skal drøftes. Og jeg må også sige, at hvis der ikke kommer nogle modeller ind i den lovgivning her omkring det, så kan det godt ende med, at Dansk Folkeparti ikke støtter lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

I CD støtter vi naturligvis den folkeoplysende virksomhed. Vi har ligesom mange andre partier været optaget af at komme de misbrugs-situationer til livs, der er, de tilfælde, hvor man kan diskutere: Ligger det her inden for rammerne af folkeoplysningsloven: palmebladstydning og andre mere eksotiske ting?

Jeg læser også lovforslaget sådan, at det er på den baggrund, det er blevet til: Man ønsker en opstramning af mulighederne for at give tilskud til den slags folkeoplysende aktiviteter. På den baggrund er der da også en del positive elementer i det her lovforslag, men vi er ikke i CD overbeviste om, at den opstramning, der ligger i selve formålet med det nye forslag til en folkeoplysningslov, tilstrækkeligt hindrer misbrug fremover.

Vi forstår godt, at man har erstattet det nuværende kredsbegreb, hvor der kun skulle fem

personer til for at udbyde en folkeoplysende aktivitet. Det var et stort kritikpunkt, og det deler vi også i CD, men vi er altså ligesom SF skeptiske over for, om det nu også er det rigtige blot at erstatte det med et foreningsbegreb og så tro, at den hellige grav er vel forvaret. Vi er i hvert fald bekymrede for, at man så udelukker nogle gode aktiviteter ved at sige, at der skal være tale om en forening.

Vi mener nemlig også, at det ikke kun er for at komme de såkaldt kommercielle tilbud til livs, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, men at det i høj grad også drejer sig om at luge ud i de aktiviteter, der foregår i de foreninger, der i dag udbyder folkeoplysende undervisning. Og det føler vi os som sagt ikke overbeviste om at man med det her lovforslag i tilstrækkelig grad tager højde for. Vi ønsker at sikre, at der ikke sker konkurrenceforvridning i forhold til de private virksomheder. Derfor må vi se på, om ikke det er muligt at stramme formålet med folkeoplysningslovens op, så vi i højere grad undgår denne her situation. I hvert fald er det vores opfattelse, at f.eks. aerobic ikke skal kunne foregå i et folkeoplysningsforbund. Det mener vi ikke hører hjemme dér.

Vi vil også gerne se på, om ikke man burde gå ind og lave nogle regler for prisniveauet for den undervisning, som de folkeoplysende forbund udbyder, for der er altså noget, som det efter vores opfattelse er mere nødvendigt at støtte end andet.

Med hensyn til Folkeuniversitetet støtter vi den ligestilling, som der nu lægges op til med Folkeoplysningsnævnet, ligestillingen mellem afdelingsrepræsentanter og komitérepræsentanter med henblik på, at det her nævn hurtigst muligt skal indstille en ny struktur for Folkeuniversitetets virksomhed til ministeren. Men vi mener ligesom Venstre, at man måske burde finde en formand, ikke blandt de tre, som ministeren har foreslået i lovforslaget her, men f.eks. udpege en formand, ligesom man har udpeget formanden for Kulturfonden, det, der i første omgang gik under navnet Højlundfonden. Det kunne være en måde at profilere det her område på og give arbejdet i Folkeuniversitetsnævnet et løft.

Så på nuværende tidspunkt kan vi altså ikke give vores støtte til lovforslaget. Vi ser nogle positive elementer i det, men vi har også en lang række forslag til forbedringer, og dem håber vi naturligvis, at vi kan få gennemført.